

ת"פ 18/07/1948 - מדינת ישראל- המחלוקת לחקירה שוטרים נגד
שלומי נחמן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 18-07-1948 מחלוקת לחקירה שוטרים -
מח"ש ב' נחמן

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בענין: מדינת ישראל- המחלוקת לחקירה שוטרים
המאשימה

נגד
שלומי נחמן
הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד מור לרמן

ב"כ הנאשם: עו"ד יצחק כהן

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

בתקופה הרלבנטית לכותב האישום, הנאשם שירת כבל שבייחידה לפשיעה לאומנית במחוז יהודה ושומרון של משטרת ישראל. ביום 31.12.17, נבדקו המתלון וחברו על ידי הנאשם וצוותו סמוך ליישוב כוכב השחר ועם סיום הבדיקה שוחררו לדרךם. בעבר זמן מה, הגיעו השניים לבניה עץ נטוש המצויה בתוך מאחז "עוז ציון", בגזרת בניימין. סמוך לאחר מכן בשעה 20:00 לערך, הגיעו הנאשם ושוטר נוסף לבניה. הנאשם אמר למATALON וחברו כי הם שוהים בשטח צבאי סגור מכוח צו אלוֹף, האסור על הימצאותם במקום. הנאשם אף הקרא לשניים את הצו, תוך שהשוטר הנוסף תיעד את הדבר בוידאו. במקביל החלו המתלון וחברו לתעד אף הם את הנעשה באמצעות מצלמות מכשיר הטלפון הנייד שלהם. בעודו מתALKON מקראי לשניים את הצו, השמיעו המתלון וחברו קראות זלזול בנאים באומרים, בין היתר, "ספר את זה לסתתא שלר". לאחר שסייעו הנאשם להקריא את הצו, הוא החל לדחוף את המתלון וחברו, חבט בידו במכשיר הטלפון הנייד שאחז המתלון והפילו אותו, היכה את המתלון באמצעות ברכיה והדף אותו לאחור. כתוצאה לכך נפל המתלון על עירימת מזרנים ארציה, היכא את המתלון באמצעות ברכיה והדף אותו לאחור. בעט בו והטיח אגרוף בבטנו בעודו מתALKON צעק שהוא במבנה. הנאשם המשיך להכות את המתלון בראשו, בעט בו והטיח אגרוף בבטנו בעודו מתALKON צעק "מה אתה מרביץ... אתה שוטר, אני אתבע אותך". אירע זה בנסיבות שני שוטרים נוספים והנאשם חדל

ממעשו רק לאחר שהשופטים הנוספים הרחיקו אותו מהתלון.

2. הצדדים הציגו הסדר טיעון במסגרתו כתוב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו וירשע ויוכנע ענינו תסקירות שיטייחס גם לשאלת ביטול הרשעה. עוד הוסכם על קיומן של עובדות נוספות והן כי סבתו של הנאשם היא ניצולת שואה, אשר בגיל 40 הגיעה למחנה ההשמדה אושוויז'ן ובברחה על ידי יוזף מגלה לסלקציה כחלק מעובדי עבודות הcuppy במחנה. עם סיום המלחמה היא התחרנה ועלתה ארץיה. עוד הוסכם כי למחמת האירוע, הנאשם העביר דיווח מלא למפקדיו על האירוע, והוא שטעה וצין כי הוא לוחץ אחריות מלאה על מעשיו וכי הנאשם יודה בחיקרתו במח"ש במיוחס לו.

3. לאחר שהתקבלו תסקירות שירות המבחן, במעמד שמיית הטיעונים לעונש, הודיעו הצדדים הצדדים גם על הסכמה עונשית וביקשו לגזר על הנאשם 180 שעות של"צ, צו מבנן ופיזיו כספי למタルון לשיקול דעת בית משפט. המחלוקת בין הצדדים נותרה בשאלת ביטול הרשעה והמאשימה עתרה בנוסף לגזר על הנאשם גם מאסר מוותנה.

4. תסקירות מבנן שהוגש ביום 13.5.19, מלמד כי הנאשם בן 35, נשוי ואב לשניים, עובד כשותר ובעל קשר קרוב עם בני משפחתו הגרעינית ומשפחה המוצא, המהווים לו גורמי תמייכה. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד ובעל תעודה בגרות חיליקית, שירות שירות צבאי מלא כלוחם בצה"ל ולאחר שירותו אף למד כshorties במכינה קדם אקדמית ועבד בעבודות שונות. הנאשם הגיעו למשטרת בגין 29 לתפקיד בלש במחלקה לפשיעה לאומנית, חש כי השירות שלו משמעותי, אך עקב מעורבותו בעבירה הועבר מhaftפקידו והוא משמש כiom כבלש ביחידת המרכזיות של מחוז ש".י.

לנายนם אין הרשעות קודמות. לפני שירות המבחן הוא ביטה צער על הפגיעה במタルון ועל מעורבותו בפלילים, קיבל אחריות על מעשיו וטייר כי במסגרת תפקידו חוות עלבונות וקנטינות מתמשכת מצד נערים המכונים "נויר הגבעות". עוד תיאר כי מספר חדשניים קודם לביצוע העבירה, חוות אירוע ירי שגרם לו לתחשות דחק, ולאחריו הוא ביקש מההמוניים עליו העברת לתפקיד אחר, אך נענה בשלילה. לדבריו, במסגרת האירוע שביצע את העבירה, הוא חוות תחשות של זלזול ופגיעה בו ובמשפחה שהתקשה להתמודד עמן, איבד את עשתונותיו ופועל בצורה אלימה. הנאשם הביע בושה וחרטה על מעשיו, הבנה כי פעל באופן שגוי וכי עליו לשאת בתוצאות המעשים. הנאשם ביקש להנצל בפני המתalon ולפצוטו. שירות המבחן התרשם כי לנายนם אין דפוסים אלימים וכי העבירה אינה מאפיינת את התנהגותו בדרך כלל, אך יחד עם זאת הוא התקשה להכיר בפגיעה במタルון והשלכותיה האפשריות עבורו, שעה שהוא עצמו חוות תחשות של פגיעה וקורבנות. לאחר המקרה הנายนם פנה לקבל טיפול ולויו רגשי במסגרת המשטרה והוא משולב בטיפול שבועי מזה כעשרה חדשניים, מגלה רצינות רבה בקשר לטיפול ומצליח להוירם ממנו. המטפל של הנאשם ערך את שירות המבחן בוגע לתכני הטיפול וטייר כי הנאשם מוכר כדאם המגלה מחובות הרבה לתפקידו לערכי המשטרה ובעל יכולות בין אישיות טובות.

ה הנאשם ביטה נוכנות להשתלב בהליך צדק מאהה והדין נדחה לשם כך. בתסקיר משלים מיום 2.9.19, ערך שירות המבחן כי הליך הצדיק המאהה לא הסתייע ולא הגיע למפגש בין הצדדים, אך במהלך תקופת הדחיה

הנאם המשיך בטיפול הפרטני במסגרת המשטרה. בסופו של יום המליץ שירות המבחן על גישה שיקומית בעניינו של הנאשם. לנוכח התרומות שירות המבחן כי הרשעה עשויה לפגוע בתפקודו התעסוקתי של הנאשם, בתדמית העצמית ובניהול אורך חיים תקין, הומלץ לבטל את הרשותו ולגזר עליו עונש של 180 שעות שירות לתועלת הציבור.

5. ב"כ המאשימה בבקשת להותיר את הרשותה הנאשם על כנה ותמכה טיעונית בפסקה תוך שהדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירה שביצעו הנאשם ואת מידת הפגיעה בהן וכן את מידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם בשמה של משטרת ישראל ובשםם ובתדייתם של השוטרים המשרתים ובאמון הציבור בה. ב"כ הנאשם אשר תמרק אף הוא עמדתו בפסקה, ביקש להימנע מהרשעה ולבטל את שיקולו השיקום בעניין הנאשם אשר לשיטתו כוללים גם הימנעות מהרשעה. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את הלך רוחו בעת ביצוע העבירה ואת העובדה כי הנאשם פנה לטיפול שהוא משתף אליו פעולה ונתרם ממנו. הדגשה סכנת הפיטורין של הנאשם ממשטרת ישראל אם תיוותר הרשותה הנאשם על כנה

6. הנאשם בדבריו האחרון, הודה שכשל בביצוע תפקידו, הביע בשוה על מעשיו ותייר את הטיפול שעובר תוך שהבטיח כי המעשה שעשה לא יחזור עוד לעולם. הנאשם ביקש מבית משפט לאפשר לו לשמור על מקור פרנסתו במשטרת ישראל.

סוגיות ביטול הרשעה

7. ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה נקבעה בפסקה 337(ג) נב(3) פ"ד 96/2003 כתוב נ' מדינת ישראל (פ"ד נב(3) 337). על פי הילכה זו, במקרה שבו שפט ימנע מהרשעת הנאשם שהוא שהוכחה אשמו, נדרש התקיימו מושג של שנית ואינם מצטברים: סוגה עבירה הבנשיבותה בוצעה מהאפשרה בלבד לפוגע בשיקולו העוני השהאחרים, והרשעה הטענה פגיעה בחומרה בשיקומו של הנאשם.

8. על מנת לעמוד על נסיבות ביצוע העבירה, יש להתייחס תחילה לערכים המוגנים באמצעותה, והם הגנה על שלמות הגוף ותחזות הביטחון האישי של אדם.

9. מעשי האלימות שביצע הנאשם אינם קלים. אין מדובר במקרה בודד, אלא בפרץ אלימות שארך זמן מה, וכל הכאומו של המתלוון בראשו, בעיטות בגופו ומכת אגרוף בבעודו שוכב, מצב שהקנה יתרון גובה וכח לנאים.

מעשי אלימות מסווג זה עלולים לגרום לחבלות חמורות, אשר למרבה המזל לא נגרמו בנסיבות דנן, ועל כן יש להודות גם לשוטרים האחרים שהפיסיקו את מעשי האלימות והרחקיקו את הנאשם מהמקום.

10. מעשי האלימות שביצע הנאשם לא היו מתוכננים ונבעו, בין היתר, כתוצאה מהתגברות של המתלוון וחברו ב הנאשם. ואולם, במקרה דנן לא ניתן להתעלם מהתנהלותו של המתלוון טרם ביצוע העבירה. מטור עובדות כתוב האישום המתוקן עולה, כי עצם שהותו של המתלוון במקום האירוע הייתה, לכאורה, בגדר עבירה של הפרת הוראה חוקית, ובמעשיו הוא הפר את הסדר הציבורי וסיק את עצמו. בנוסף, המתלוון וחברו לא נשמעו להוראות השוטרים והפגינו יחס מזלאל ומלאג' לא רק כלפי הנאשם, אלא גם כלפי החוק ורשות האכיפה. מטור דברי הנאשם בפני שירות המבחן ניתן ללמידה, כי אין זו הפעם הראשונה שנטקל בהתנהלות מסווג זה מצד נערים שהתגוררו באזור שבה שירת, תופעה המוכרת אף בבית המשפט. הגם שלא ניתן לקבל, בשום אופן, תגובה אלימה מצד שוטר כלפי התנהלות שכזו, ניתן להבין את התסכול שחווה הנאשם לאור שירותו באזור.

11. אחת הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירה, היא התייחסותו המלגלגת של המתלוון לסתמו של הנאשם, ניצולתו שרצה את מחנה ההשמדה אושוויץ, עלתה לארץ והקימה משפחה בישראל. מובן כי גם בכך אין כל הצדקה לביצוע המעשה, ואולם יש בעבודות אלה כדי ללמד על כך שהאלימות שבה נקט הנאשם לא נבעה מנטיות תוקפניות, אלא מהעובדת שדבריו המזלאלים של המתלוון הגיעו בנקודת רגישה עברו הנאשם והגדישו את הסאה.

12. עם זאת חשוב לציין, כי העובדה שמעשי האלימות בוצעו על ידי שוטר בתפקיד, יש בה כדי לפגוע גם בתדמיתם של המשטרה ובשוטרים המשרתים בה, לפגוע באמון הציבור במשטרתיה ובעקיפין, ביכולתה לבצע את תפקידיה בשמירת הסדר הציבורי, אשר אמון הציבור הוא כלי חשוב לצורך ביצועו.

13. תקיפתאזרחעלידיושטחמוראהמתקייפהאחרתשלאדמתאחברו (ראו ע"פ 89/78 אונגר נ' מדינת ישראל (פ"ד לג(3) 141)). המופקדים על שמירתהחוקואכיפתו, להוותדוגמאומופטלАЗרחיםאטמהםשרותם. תפקידו של הנאשם אמתבעוכזההדורש מגעתדיירעםזרים - חזודים, נפגעי עבירה ועדים. במובוזהואהמהוואהת "פניה של משטרת ישראל". דווקא ממשוםכך, נודעת חשיבותה הרבה לאופיהילוכוהתנהגותו, ודוקא ממשוםכך, ולהפיגישליטה העצמית אווקגטבמצביםמורכביםוגמלנוכחהתגברותהומפניתכלפי.

14. משעה שעבירה תלמידות בוצעה
על ידי ממשומפקךעלמניעתאלימות,
הימנעות מהרשעה על להלכו מהמסרשותו של קולו לתראשם עשיים.
מסרזה על להטיל צלע למשטרת ישראל לכלה על אמון הציבור וברשותו את כיפתת החוק.

15. פסיקתbatisהמשפטם למדיניות עקבית של הרשות שוטרים שביצעו עבירה תלמידות בעלות אופי דומה כלפי אזרח בשעת משרתם. ראו למשל רע"פ 8241/13 ברדה נ' מדינת ישראל (פורסם בנו 25.3.14); ע"פ (חי') 43484-03-15 מדינת ישראל נ' שח'ר (פורסם בנו 14.5.15); ע"פ (ת"א) 32594-06-12 מדינת ישראל נ' תן- עמי (פורסם בנו 17.10.12); ע"פ (ת"א) 22421-06-12 מדינת ישראל נ' כהן (פורסם בנו 1.11.12); ע"ג

(ב"ש) 13897-07-11 מדינת ישראל נ' כהן ואח' (פורסם בנבו 25.4.12).

עינתי בפסקה שהוגשה מטעם ההגנה וניתן לומר כי היא מתיחסת למשி אלימות של שוטרים הנופלים בחומרתם מעשי של הנאשם, ועל כן לא מצאתי ללמידה. מתוך פסיקה זו, אירוע דומה בנסיבותו ל蹶ה Dunn, הסתיים דווקא בהרשעתו של השוטר (ראו עפ"ג (ב"ש) 13897-07-11 הנ"ל).

16. לנוכח האמור לעיל, אני סבורה כי נסיבות ביצוע העבירה אין אפשרות סיום ההליכים בעניינו של הנאשם ללא הרשעה מבליל פגוע ביותר שיקול הענישה.

17. אין חולק בין הצדדים, כי הורת הרשעתו של הנאשם על כנה עלולה לגרום בהמשך העסקתו כשותר במשטרת ישראל. יש לומר כי עצם העמדתו של הנאשם לדין פלילי ידועה למשטרת ישראל, שכן הנאשם הועבר מתפקידו באופן זמני, אף זמן לשימושו שתוצאותיו יתקבלו לאחר שיטים משפטיים, וממילא הימנעות מהרשעתו של הנאשם לא תמנע מההמוןים עליו לקבל מידע על תוצאות המשפט.

18. בית המשפט יודיע, מתוך ידיעה שיפוטית, כי כאשר שוקלת משטרת ישראל נקטה באכזרי שמעתמנה לשבוקותה הרשעתה בתיק פלילי אוקビיעכישוטרביצע עבירות להרשותה, נשקלים, בין היתר, חומרת העבירה, התיחסותيتها המשפטאלת הרשעתה, חומרת העונש, טיפולו של השוטר, משך שירותו ועוד. משכך, אין חולק כי הורת הרשעה על כנה לא תוביל בהכרח לפיטוריו של הנאשם משורות המשטרה. גם שזו תוצאה אפשרית, היא אינה פועליציאודאי של הרשות הבדין.

19. יתרה מכך, מידיעל מעשה האלימות שביצעה הנאשם הוא מידעה שברואו ישעמו ובפני הגורמים המוסמכים מקבליטה בעניינו, ואולם חזקה עליה סיכילצדה מידעה אמרו, יש כל גומאת יתרה שיקולים, לרבות אלה הנוגעים להיווטו של הנאשם אדם נתול עבר פלילי כלשהו, אשר שירת את המדינה והציבור לרבות בקרה מורכבת, שירות המחייב התמודדות עם סוג או כל סוגיה שונים, אשר מעד מעידה חד פעמית, במהלך שירות ארוך שונים שבו הוא ביצע את תפקידיו בצורה טובה וזכה להערכתה הרבה, כפי שעולה מתוך מכתביו המלצה וגלוונות הערכה שהוגשו. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט המחויז בחיפה בעפ"ג 15-02-921 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 30.4.15):

"נדגש,
כישלה פרידב אופברובין הרשעתה הנאשם או הימנעות מהרשעתו,
לבינה שיקול שאמור להנחות את מupidוש להנאשם,
באשור המשרת העסקתו ובאשר לטיסטיי קידום ובעבודה.
בזוד אישאין להימנע מהתוצאתה המשפטית של הרשעתה,
רקע למנת השנאשם לאישא כתם של הרשעתה.
מקומבו ביטת המשפט בסבור שמשה העבירה שביצעה הנאשם איננו אפשרה הימנעות מהרשעתה,
עה,
וחובה על ביתה המשפט להרשיע את הנאשם,
האם אמרה להרשותה,
ואילו על המudyיה אל שוקול גוף של עניין,

***לhiותה שלכה על העסקתו של הנאשם אועלקיידומו מהמקצועי ופשית אשיקו ליוישל המע
בידי נסבה הכרח דמי של האשלביות המשפט שולשקל".***

20. לנוכח האמור לעיל, גם שהתנאי השני בהלכת כתוב עשוי להתקיים בעניינו, לא מצאתו לבטל את הרשותה של הנאשם. אביהיר כי לא נעלמו מעין המלצה שירות מבחן בדבר ביטול הרשות והתרשות קצינית המבחן לפיה הרשותה עשויה לפגוע בתדמיתו של הנאשם, ואולם אני סבורה כי נסיבות אלה, גם בהצטףן אל יותר הנסיבות שפורטו לעיל, אין מוטות את הcpf לטובה ביטול הרשותה.

סוגיות העונש

21. בהתאם לנסיבות שתוארו לעיל, ניתן לקבוע כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא ביןונית.

22. עיון בפסקה שנזכרה לעיל מלמד כי בגין מעשים דומים נגזרה ענישה מגוונת, החל ממאסר מוותנה וקנס ועד למאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

23. לנוכח האמור לעיל, מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה מחייב לקבוע כי מתחתם העונש ההולם במקורה דין הוא בין מאסר קצר בעבודות שירות למספר חדש מאסר בפועל.

24. הנסיבות שאינן נוגעות לביצוע העבירה עומדות כולן לזכות הנאשם ומצדיקות הקלה בעונש ואף חריגה לפחות מ מתחתם העונש ההולם משיקולי שיקום. אך, הנאשם הוא אדם המנהל בדרך כלל אורח חיים נורמטיבי, ויש לו זכותו את תרומתו לחברה במסגרת שירותו הצבאי ושירותו במשטרת;

25. לנางם אין הרשות קודמות או תיקים חדשים ושירות המבחן התרשם כי הוא נעדר דפוסים אלימים וכי מעשי האלימות שביצעו אינם מאפיינים את התנהלותו בדרך כלל;

26. הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה בעבירה שביצע, הביע צער עמוק וחרצה על מעשיו, הוא מבין את השגיאה שsgה בהתנהлотו, את הפגיעה שפגע במתלוון והביע רצון להתנצל בפניו ולפוצותו.

27. הבנתו של הנאשם את הפסול שבמעשיהם באה לביטוי גם בעובדה שלאחר האירוע פנה לטיפול במסגרת עבודתו והוא מתמיד בו עד היום, מגלה מחויבות عمוקה לטיפול ומצליח להיתרמן ומוכר כלים להתמודדות מיטיבה במצבו לחץ.

28. בנסיבות שתוארו, גזרת עונש בתוך מתחתם העונש ההולם, אף אם בתחום המבחן, תמנע מה הנאשם להמשיך לעבוד ולפרנס את משפחתו ותפגע בתהילך השיקום שעובר הנאשם. לפיכך, ההסכמה העונשית

שהציגו הצדדים, שמהווה חריגה ממתחם העונש הולם, מוצדקת משיקולי שיקום ואני מקבלת אותה.

29. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 180 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שקבע שירות המבחן.
- ב. חודשיים מאסר על תנאי לשך שנה מהיום, שלא עבר עבירה אלימות נגד הגוף.
- ג. פיצוי למטלון, עד תביעה 2 בכתב האישום בסך 500 ל"נ הפיצוי ישולם עד ליום 19.12.1.
- ד. צו מבחן לשך שנה מהיום.

הסבירתי לנאשם את חובתו לשתף פעולה במילוי הצוויים ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

30. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

31. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתור 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד תשרי תש"פ, 23 אוקטובר 2019, בנסיבות הצדדים.